

- 5) Onko kansallinen laki, RdFunkBeitrStVtrBW, erityisesti sen 2 ja 3 § , yhteensopiva unionin oikeuden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon kanssa, jos julkisoikeudellisen televisiotoiminnan harjoittajan rahoittamiseksi jokaiselta asukkaalta ehdoitta perittävä maksu kohdistuu yksinhuoltajaan henkilöä kohti laskettuna moninkertaisesti siihen verrattuna, mitä asuinyhteisön jäsen maksaa? Onko direktiiviä 2004/113/EY ⁽¹⁾ tulkittava siten, että se koskee myös valituksenalaista maksua ja että välilliseen syrjintään riittää se, että todellisuudessa jopa 90 prosenttia niistä, joihin kohdistuu suurempi rasitus, on naisia?
- 6) Onko kansallinen laki, RdFunkBeitrStVtrBW, erityisesti sen 2 ja 3 § , yhteensopiva unionin oikeuden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon kanssa, jos julkisoikeudellisen televisiotoiminnan harjoittajan rahoittamiseksi jokaiselta asukkaalta ehdoitta perittävä maksu on henkilöillä, jotka tarvitsevat ammatillisista syistä toisen asunnon, kaksinkertainen muihin työelämässä oleviin verrattuna?
- 7) Onko kansallinen laki, RdFunkBeitrStVtrBW, erityisesti sen 2 ja 3 § , yhteensopiva unionin oikeuden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon ja sijoittautumisvapauden kanssa, jos julkisoikeudellisen televisiotoiminnan harjoittajan rahoittamiseksi jokaiselta asukkaalta ehdoitta perittävä maksu on suunniteltu siten, että aivan Euroopan unioniin kuuluvan naapurivaltion rajan tuntumassa Saksan puolella asuva saksalainen on velvollinen maksamaan maksun yksinomaan asuntonsa sijainnin perusteella, vaikka rajan toisella puolella asuvalta saksalaiselta, jolla on sama vastaanottomahdollisuus, ei peritä maksua, ja muun jäsenvaltion kansalaisen, jonka on ammatillisista syistä asetettava asumaan aivan kyseisen rajan tuntumaan Saksan puolelle, edellytetään maksavan kyseisen maksun, rajan toisella puolella asuvan kuitenkin ei, vaikka kumpikaan ei ole kiinnostunut saksalaisen televisiotoiminnan harjoittajan lähetyksen vastaanottamisesta?

⁽¹⁾ Miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13.12.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/113/EY (EUVL 2004, L 373, s. 37).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverfassungsgericht (Saksa) on esittänyt 15.8.2017 – Heinrich Weiss ym.

(Asia C-493/17)

(2017/C 402/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverfassungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter ja Markus C. Kerber

Muut osapuolet: Bundesregierung, Bundestag, Euroopan keskuspankki (EKP), Deutsche Bundesbank

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko julkisen sektorin omaisuuserien osto-ohjelmasta jälkimarkkinoilla 4.3.2015 annettu Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2015/774 ⁽¹⁾ (EKP/2015/10), sellaisena kuin se on muutettuna julkisen sektorin omaisuuserien osto-ohjelmasta jälkimarkkinoilla annetun päätöksen (EU) 2015/774 muuttamisesta 5.11.2015 annetulla Euroopan keskuspankin päätöksellä (EU) 2015/2101 ⁽²⁾ (EKP/2015/33), julkisen sektorin omaisuuserien osto-ohjelmasta jälkimarkkinoilla annetun päätöksen (EU) 2015/774 muuttamisesta 18.4.2016 annetulla Euroopan keskuspankin päätöksellä (EU) 2016/702 ⁽³⁾ (EKP/2016/8) sekä Helleenien tasavallan liikkeeseen laskemien tai täysimääräisesti takaamien jälkimarkkinakelpoisten velkainstrumenttien vakuuskelpoisuudesta ja päätöksen (EU) 2015/300 kumoamisesta 22.6.2016 annetulla Euroopan keskuspankin päätöksellä (EU) 2016/1041 ⁽⁴⁾ (EKP/2016/18), tai kyseisen päätöksen toteutustapa ristiriidassa SEUT 123 artiklan 1 kohdan kanssa?

Onko SEUT 123 artiklan 1 kohdan kanssa ristiriidassa erityisesti se, että julkisen sektorin velkapaperien osto-ohjelmaa (PSPP) sovellettaessa

- a) ostojen yksityiskohdista tiedotetaan sillä tavoin, että markkinoilla syntyy tosiasiallinen varmuus siitä, että eurojärjestelmä tulee osittain hankkimaan jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemat velkakirjat?
 - b) velkakirjan ensimarkkinoilla tapahtuvan liikkeeseenlaskun ja sen jälkimarkkinoilla tapahtuvan oston välisten vähimmäisaikojen noudattamisesta ei anneta edes jälkikäteen tietoja, minkä vuoksi asian tutkiminen tuomioistuimessa ei tältä osin ole mahdollista?
 - c) hankittuja velkakirjoja ei myydä vaan ne pidetään hallussa erääntymiseen saakka ja näin ollen pidetään pois markkinoilta?
 - d) eurojärjestelmä hankkii nimellisarvoisia jälkimarkkinakelpoisia velkakirjoja, joiden tuotto niiden erääntyessä on negatiivinen?
- 2) Onko edellä 1 kohdassa mainittu päätös viimeistään silloin ristiriidassa SEUT 123 artiklan kanssa, kun sen toteutus finanssimarkkinoiden muuttuneet olosuhteet huomioon ottaen, erityisesti koska hankittavissa olevien velkakirjojen määrä on vähentynyt, edellyttää ostoihin alun perin sovellettujen sääntöjen jatkuvaa väljentämistä ja kun PSPP:n kaltaiselle osto-ohjelmalle unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetut rajoitukset tällöin menettävät vaikutuksensa?
- 3) Onko edellä 1 kohdassa mainittu, 4.3.2015 annettu Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2015/774, sellaisena kuin se on tällä hetkellä voimassa, ristiriidassa SEUT 119 artiklan ja SEUT 127 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa sekä Euroopan keskuspankin ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 17–24 artiklan kanssa, koska siinä ylitetään mainituissa säädöksissä Euroopan keskuspankille osoitettu rahapoliittinen mandaatti ja siten puututaan jäsenvaltioille kuuluvaan toimivaltaan?
- Johtuuko Euroopan keskuspankille osoitetun mandaatin ylitys erityisesti siitä, että
- a) edellä 1 kohdassa mainittu päätös vaikuttaa PSPP:n volyymin, joka 12.5.2017 oli 1 534,8 miljardia euroa, vuoksi merkittävästi jäsenvaltioiden jälleenrahoitusehtoihin,
 - b) edellä 1 kohdassa mainitulla päätöksellä, ottaen huomioon edellä a kohdassa mainittu jäsenvaltioiden jälleenrahoitusehtojen helpottuminen ja sen vaikutukset liikepankkeihin, ei ole pelkästään välillisiä talouspoliittisia seurauksia, vaan kyseisen päätöksen objektiivisesti todettavien vaikutusten johdosta vaikuttaa siltä, että ohjelman talouspoliittiset tavoitteet ovat rahapoliittisiin tavoitteisiin nähden vähintään yhtä tärkeitä,
 - c) edellä 1 kohdassa mainittu päätös on merkittävien talouspoliittisten vaikutustensa vuoksi suhteellisuusperiaatteen vastainen,
 - d) edellä 1 kohdassa mainitun päätöksen yli kaksi vuotta kestävä toteutuksen aikana ei ole nimenomaisten perustelujen puuttumisen vuoksi mahdollista tutkia, onko päätös edelleen tarpeellinen ja oikeasuhteinen?
- 4) Onko edellä 1 kohdassa mainittu päätös joka tapauksessa SEUT 119 artiklan ja SEUT 127 artiklan 1 ja 2 alakohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 17–24 artiklan vastainen sen vuoksi, että ohjelman laajuus ja yli kaksi vuotta kestänyt toteutus sekä siitä johtuvat talouspoliittiset vaikutukset antavat aiheita PSPP:n tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden uudelleenarviointiin ja että päätöksen on siten tietyistä ajankohdasta lukien katsottava ylittävän Euroopan keskuspankin rahapoliittisen mandaatin?

- 5) Onko edellä 1 kohdassa mainitussa päätöksessä mahdollisesti luotu valtion keskushallinnon ja niihin rinnastettavien liikkeeseenlaskijoiden velkakirjojen luottotappioihin liittyvä rajoittamaton riskinjakko eurojärjestelmän kansallisten keskuspankkien välillä ristiriidassa SEUT 123 ja SEUT 125 artiklan sekä SEU 4 artiklan 2 kohdan kanssa, jos kansallisia keskuspankkeja voidaan joutua riskinjoon johdosta pääomittamaan valtion budjetista?

⁽¹⁾ EUVL 2015, L 121, s. 20.

⁽²⁾ EUVL 2015, L 305, s. 106.

⁽³⁾ EUVL 2016, L 121, s. 24.

⁽⁴⁾ EUVL 2016, L 169, s. 14.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 21.8.2017 – Lintner Györgyné v. UniCredit Bank Hungary Zrt.

(Asia C-511/17)

(2017/C 402/12)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lintner Györgyné

Vastaaja: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohtaa – kun otetaan huomioon myös kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään oikeudellisen edustajan käytön pakollisuudesta – tulkittava siten, että jokaista sopimusehtoa on tarkasteltava erikseen kohtuuttomuuden osalta riippumatta siitä, onko sopimuksen kaikkia ehtoja tosiasiaassa tarpeen tarkastella, jotta kanteessa esitetty vaatimus voidaan ratkaista?
- 2) Onko – ensimmäisessä kysymyksessä esitetyn vastaisesti – kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että on tarkasteltava myös sopimuksen kaikkia muita ehtoja, jotta voidaan selvittää, onko sopimusehto, johon vaatimus perustuu, kohtuuton?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, merkitseekö se sitä, että jotta voidaan määrittää kyseessä olevan sopimusehdon kohtuuttomuus, on tarkasteltava sopimusta kokonaisuudessaan eli niin, että sopimuksen jokaisen osan kohtuuttomuutta ei ole tarpeen tarkastella erikseen, riippumatta kanteessa riitautetusta sopimusehdosta?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on esittänyt 5.9.2017 – LN

(Asia C-527/17)

(2017/C 402/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundespatentgericht